

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin aplicarea unei reduceri a cotei accizei pe baza legislației regionale adoptate de Regiunea Friuli Venezia Giulia, care prevede un sistem de contribuții pentru benzina și motorina utilizate drept carburanți, în ceea ce privește vânzarea acestor produse rezidenților Regiunii Friuli Venezia Giulia, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4 și 19 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legislația regională adoptată de Regiunea Friuli-Venezia Giulia a introdus un sistem de contribuții pentru benzina și motorina utilizate drept carburant, în ceea ce privește vânzarea acestor produse rezidenților Regiunii Friuli Venezia Giulia. Sistemul prevede în esență că, la momentul achiziționării carburanților la pompă, administratorii benzinărilor acordă un quantum fix (la litru) reducând prețul datorat pentru combustibil. Administrația regională rambursează administratorilor benzinărilor quantumul acordat pentru achizițiile de carburant efectuate de beneficiari.

Sistemul Directivei 2003/96/CE, care a restructurat cadrul comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, impune ca pe întregul teritoriu al fiecărui stat membru să existe un nivel de taxare unic pe produs și pe utilizare. Acest principiu decurge din rațiunea globală a directivei, și în special din cele arătate în considerentele (5) și (15), precum și din modul de redactare a dispozițiilor acestei directive și dintr-o interpretare sistematică a ansamblului dispozițiilor acesteia. De la principiul potrivit căruia fiecare stat membru trebuie să prevadă un nivel de taxare unic pe produs și pe utilizare se poate deroga numai în cazurile expres prevăzute de directivă. Directiva 2003/96 cuprinde o serie de dispoziții care permit statelor membre să aplice reduceri, scutiri sau diferențieri ale nivelului de taxare pentru anumite produse sau pentru anumite utilizări. Este vorba în special despre dispozițiile articolelor 5, 7, 15, 16 și 17, precum și de dispozițiile articolelor 18 și 19 din directivă. Aceste reduceri, scutiri sau diferențieri pot fi instituite de statele membre în condițiile prevăzute la articolul 6 din directivă. Această din urmă dispoziție prevede că statele membre au posibilitatea de a aplica scutiri sau reduceri fie direct, fie prin intermediul unei rate diferențiate, fie prin rambursarea totală sau parțială a valorii impozitului.

Potrivit Comisiei, în speță este vorba despre o reducere a accizelor pe carburanți care nu este prevăzută de Directiva 2003/96/CE privind impozitarea produselor energetice.

Comisia apreciază, așadar, că în speță Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4 și 19 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

⁽¹⁾ JO 2003, L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98.

Recurs introdus la 29 ianuarie 2019 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 15 noiembrie 2018 în cauza T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Comisia

(Cauza C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Celelalte părți din procedură: World Duty Free Group, S.A., fostă Autogrill España, SA, și Comisia Europeană

Interveniente în susținerea reclamantei în primă instanță: Republica Federală Germania și Irlanda

Concluziile recurente

- Admiterea prezentului recurs și anularea Hotărârii Tribunalului din 15 noiembrie 2018, T-219/10 RENV World Duty Free Group/Comisia ⁽¹⁾;
- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia în litigiu, în măsura în care 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania ⁽²⁾ consideră că măsura fiscală în discuție constituie un ajutor de stat și
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe un motiv unic care ar trebui să conducă la anularea hotărârii atacate. Spania susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept al Uniunii, în sensul articolului 58 din Statutul Curții de Justiție, prin interpretarea greșită a articolului 107 alineatul (1) din tratat și, în special, a noțiunii de selectivitate a ajutoarelor de stat care figurează la articolul menționat. Acest motiv unic poate fi împărțit în patru aspecte:

- în primul rând, Spania apreciază că Tribunalul determină în mod greșit cadrul de referință al măsurii fiscale, care nu coincide cu cel al deciziei în litigiu;
- în al doilea rând, Spania consideră că hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept prin faptul că nu a apreciat că tratamentul fiscal al fondului comercial financiar constituie o măsură cu caracter general sau un cadru de referință autonom și propriu;
- în al treilea rând, Spania pretinde că hotărârea menționată este de asemenea afectată de o eroare de drept prin faptul că nu a definit corect obiectivul cadrului de referință și a realizat în mod greșit analiza comparativă impusă de Hotărârea World Duty Free ⁽³⁾ (C-20/15 P și C-21/15 P);
- în al patrulea rând, eroarea săvârșită în identificarea unui element constitutiv al cadrului de referință implică o eroare de drept în atribuirea sarcinii probei.

⁽¹⁾ Hotărârea din 15 noiembrie 2018, World Duty Free Group/Comisia (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ JO 2011, L 7, p. 48.

⁽³⁾ Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group și alții (C-20/15 P și C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Recurs introdus la 29 ianuarie 2019 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 15 noiembrie 2018 în cauza T-399/11 RENV, Banco Santander și Santusa/Comisia

(Cauza C-65/19 P)

(2019/C 112/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent)